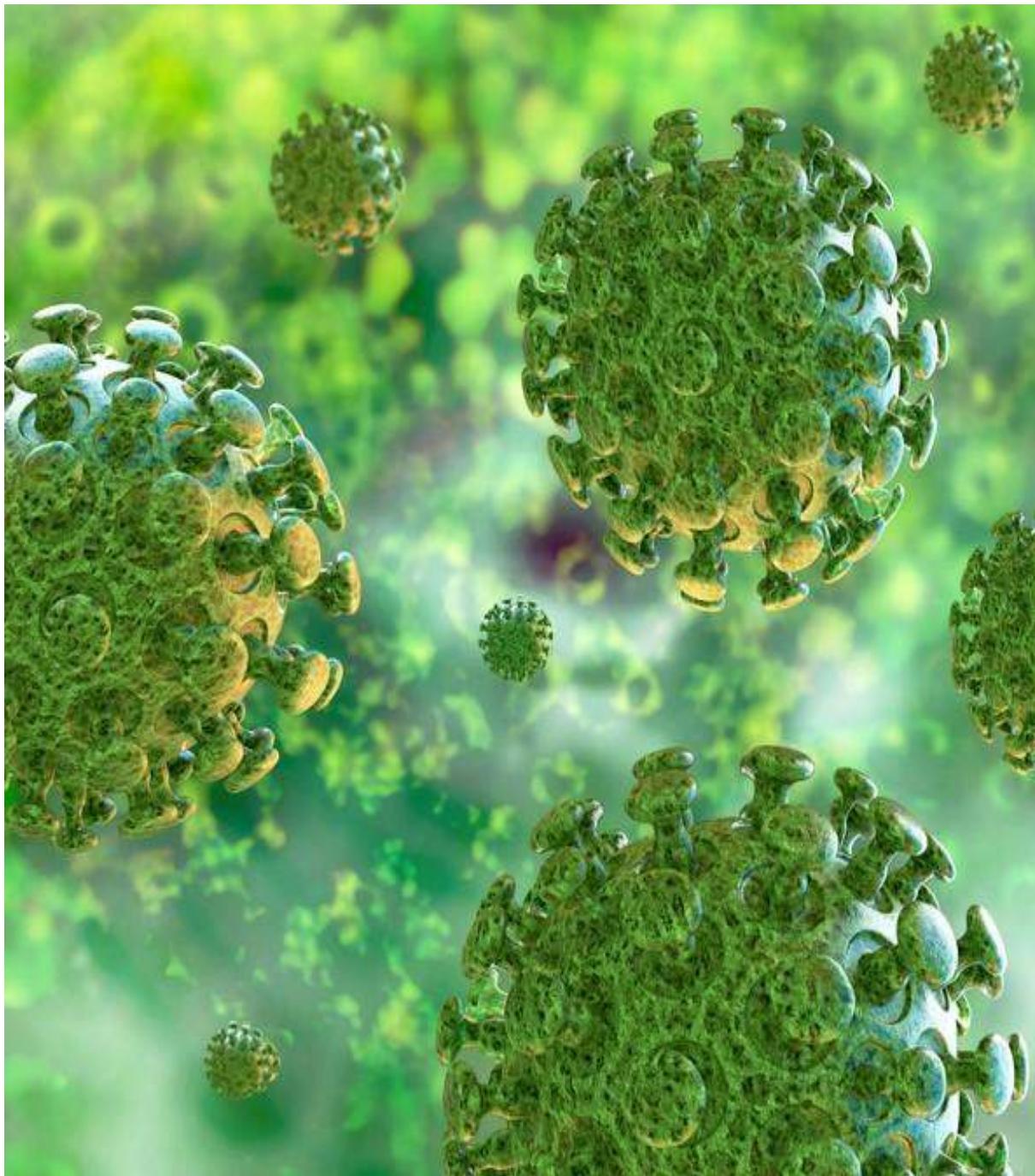

نقش شیوع (Prevalence) در تفسیر نتایج آزمایش‌ها

۴

انجمن علمی دکترای علوم آزمایشگاهی تشخیص طبی ایران

فرض کنیم یک آزمایش Ag HBs داریم که در بررسی هایی که سازنده انجام داده است نتیجه آزمایش با این کیت در ۴۸۰ نفر از ۵۰۰ نفری که هپاتیت B داشته اند مثبت شده است؛ بنابراین حساسیت این کیت برابر است با:

$$\text{Sensitivity} = 480/500 = 96\%$$

همچنین سازنده این کیت را بر روی ۱۷۰۰ فرد بدون هپاتیت B آزمایش کرده است و نتیجه آزمایش ۱۶۷۰ نفر از ایشان منفی شده است؛ بنابراین اختصاصیت این کیت برابر است با:

$$\text{Specificity} = 1670/1700 = 98.2\%$$

حال باید پرسیم اگر این کیت را برای «غربالگری» هپاتیت B استفاده کنیم و نتیجه یک بیمار مثبت شود احتمال این که آن فرد هپاتیت B داشته باشد چقدر است؟ در فردی که نتیجه اش منفی می شود احتمال نداشتن هپاتیت B چقدر است؟

در نگاه اول شاید به نظر باید که اگر نتیجه مثبت شد با توجه به حساسیت کیت که ۹۶٪ است، احتمال این که این فرد هپاتیت B داشته باشد ۹۶٪ است. به همین صورت، اگر نتیجه منفی شد با توجه به اختصاصیت ۹۸٪، به احتمال ۲٪ این فرد هپاتیت B ندارد. حال آن که چنین نیست. برای این که تفسیر درستی داشته باشیم باید شیوع بیماری را نیز بدانیم.

مثلاً اگر این آزمایش را برای غربالگری ۱۰۰۰۰۰ خانم باردار استفاده کنیم و بدانیم که شیوع هپاتیت B در خانم های باردار مورد غربالگری ۱٪ است، آنگاه در این جمعیت روی هم رفته ۱۰۰۰ فرد ناشناس مبتلا به هپاتیت B وجود دارد. وقتی که این ۱۰۰۰ خانم باردار هپاتیتی را با این کیت که ۹۶٪ حساسیت دارد آزمایش کنیم، ۹۶٪ نتایج آنها مثبت خواهد شد یعنی ۹۶۰ نتیجه مثبت خواهیم داشت که البته مثبت واقعی (True Positive, TP) هستند و نتایج ۴۰ نفر از این افراد که واقعاً هپاتیت B دارند به طور کاذب منفی خواهد شد (False Negative, FN)

$$TP = 1000 \times 96\% = 960$$

$$FN = 1000 - 960 \text{ (or } 1000 \times 4\%) = 40$$

انجمن علمی دکترای علوم آزمایشگاهی تشخیص طبی ایران

از سوی دیگر، در این ۱۰۰۰۰ خانم باردار، ۹۹۰۰۰ نفر هستند که هپاتیت B ندارند. وقی این ۹۹۰۰۰ را با این کیت آزمایش کنیم، با توجه به اختصاصیت ۹۸٪، جواب ۹۷۲۱۸ نفر از ایشان به طور واقعی منفی خواهد شد (True :False Positive, FP) و نتایج ۱۷۸۲ نفر از ایشان به طور کاذب مثبت خواهد شد (Negative, TN

$$TN = 99000 \times 98.2\% = 97218$$

$$FP = 99000 - 97218 \text{ (or } 99000 \times 1.8\%) = 1782$$

حالا معملاً ساده شد. مجموع جواب‌های مثبت برابر است با TP و FP :

$$\text{Total Positive} = TP + FP = 960 + 1872 = 2742$$

یعنی در نتیجه غربالگری با این کیت، ۲۷۴۲ نتیجه مثبت به دست خواهیم آورد که فقط ۹۶۰ تا از آنها واقعی است. پس وقتی جواب خانم بارداری در غربالگری با این کیت مثبت می‌شود، احتمال این که واقعاً هپاتیت B داشته باشد برابر است با ۳۵٪، یعنی ارزش پیشگویانه جواب مثبت ۳۵٪ است (به عبارتی به جواب مثبت این کیت خیلی نمی‌توان اطمینان کرد و باید با روش‌های تاییدی آن را تایید کرد):

$$\text{Predictive Value of Positive Result (PV+)} = 960/2742 = 35\%$$

از طرف دیگر، در غربالگری این ۱۰۰۰۰ خانم باردار روی هم ۹۷۲۵۸ نتیجه منفی خواهیم داشت که ۹۷۲۱۸ تا از آنها منفی واقعی است و ۴۰ تا از آنها منفی کاذب است. پس وقتی یک خانم باردار در این غربالگری نتیجه منفی می‌گیرد احتمال این که واقعاً هپاتیت B نداشته باشد ۹۶٪ است (ارزش پیشگویانه جواب منفی ۹۶٪ است و جواب منفی خیلی قابل اعتماد است):

$$\text{Total Negative} = TN + FN = 97218 + 40 = 97258$$

$$\text{Predictive Value of Negative Result (PV-)} = 97218/97258 = 99.96\%$$

انجمن علمی دکترای علوم آزمایشگاهی تشخیص طبی ایران

شاخص دیگری که می‌توان محاسبه کرد کارآمدی یا Efficiency است که عبارت است از نسبت مجموع جواب‌های درست (مثبت و منفی) به کل جواب‌ها:

$$\text{Total True Results} = \text{TP} + \text{TN} = 97218 + 960 = 98178$$

$$\text{Efficiency} = 98178/100000 \approx 98.2\%$$

اگر همین کیت را برای غربالگری مثلاً معنادان تزریقی با شیوع هپاتیت B برابر ۱۰٪ به کار ببریم، آنگاه نتایج مثبت و منفی تفاسیر متفاوتی خواهد داشت. با تکرار محاسبات بالا، PV+ برابر ۸۵/۵۶٪ و PV- برابر ۹۹/۵۵٪ خواهد بود. همانطور که می‌بینیم در مثال خانم‌های باردار که شیوع هپاتیت B پایین بود، بیشتر جواب‌های مثبت، در واقع مثبت کاذب بود، در حالی که در مورد جمعیت معنادان که شیوع هپاتیت B بالا است جواب‌های مثبت، بیشتر مثبت واقعی هستند. در مورد مثال معنادان، جواب مثبت تا حدود زیادی قابل اطمینان است.

در حسابگری که تقدیم شده است، می‌توان در حساسیت و اختصاصیت شیوع را وارد کرد و ارزش پیشگویانه جواب مثبت و منفی را به دست آورد.

تبديل احتمال پيش آزمون به احتمال پس آزمون

پيش از انجام يك آزمون تشخيصي، باید پزشك احتمالي از وجود بيماري داشته باشد که احتمال پيش آزمون Pre-test Probability ناميده می شود. پس از انجام آزمون و بر اساس نتيجه مثبت يا منفي آن، احتمالي که پيش از انجام آزمون داده می شد تغيير می کند به احتمال پس آزمون Post-test Probability. اگر نتيجه مثبت باشد، احتمال پس آزمون بالاتر از احتمال پيش آزمون خواهد بود و بر عكس اگر نتيجه منفي باشد، احتمال پس آزمون کمتر از احتمال پيش آزمون خواهد بود. تبديل احتمال پيش آزمون به پس آزمون بر اساس تئوري «بايس» Bayes انجام می شود (که توضيح آن در اين چند خط ممکن نیست).

در ستون سمت راست حسابگر تقدیم شده، محاسبات مربوط به تبديل احتمال پيش آزمون به احتمال پس آزمون انجام می شود. مثلاً اگر بر اساس شواهد باليني و CT Scan شک اوليه پزشك به عفونت کووید-۱۹ برابر ۸۰٪ باشد و در

انجمن علمی دکترای علوم آزمایشگاهی تشخیص طبی ایران

فقدان PCR پزشک بخواهد از آزمایش COVID-IgM با حساسیت ۷۰٪ و اختصاصیت ۸۵٪ به عنوان ابزار تشخیصی استفاده کند، در صورتی که جواب آزمایش مثبت شود احتمال بیماری کووید-۱۹ از ۸۰٪ به ۹۴٪ افزایش خواهد یافت و اگر جواب منفی باشد از ۸۰٪ به ۵۸٪ کاهش خواهد یافت. از جواب مثبت چنین آزمایشی می‌توان تا حدودی برای تایید شک بالینی استفاده کرد، اما از جواب منفی آن نمی‌توان برای رد کردن بیماری استفاده کرد چون به رغم منفی شدن آزمایش COVID-IgM همچنان ۵٪ احتمال دارد فرد بیمار باشد و نمی‌توان وی را نادیده گرفت.

حسابگر در وب سایت انجمن دکترای علوم آزمایشگاهی تشخیص طبی ایران
به نشانی www.iacld.com قرارداده شد

Sensitivity (%) =	Prevalence (%) =	Pre-test Prob. (%) =
Specificity (%) =	PV + =	Post-test Prob. + =
	PV - =	Post-test Prob. - =
	Efficiency =	Prob: Probability
PV: Predictive Value		

حسن بیات، آزمایشگاه سینا قائم شهر، ۱۳۷۸.

دکتر حسن بیات

دانش آموخته دکترای علوم آزمایشگاهی

بهار ۱۳۹۹